

<http://www.luju.ro/exterminarea-in-masa-a-pensionarilor-avocatul-marian-nazat-pune-concluziile-finale-destui-isi-amintesc-ca-in-urma-cu-niscaiva-ani-christine-lagarde-pe-atunci-boss-ul-fmi-se-arata-ingrijorata-de-inmultirea-alarmanta-a-pensionarilor-intamplator-pe-naiba-asa>

EXTERMINAREA IN MASA A PENSIONARILOR? – Avocatul Marian Nazat pune concluziile finale: “Destui isi amintesc ca, in urma cu niscaiva ani, Christine Lagarde, pe atunci boss-ul FMI, se arata ingrijorata de inmultirea alarmanta a pensionarilor. Intamplator, pe naiba, asasinul plecat din China taman astfel de victime si-a gasit. Sa fie o simpla coincidenta?... Experimentul ne va arata ca ne comportam asemenea turmelor de necuvantatoare, multimi numai perfecte de a fi manipulate”

Scris de L.J. | Data: 18.03.2020 15:16

Extrem de interesante analizele facute de reputatul **avocat Marian Nazat (foto)** pe tema crizei coronavirusului. In doua texte publicate pe site-ul propriu – mariannazat.ro –, intitulate “**Primavara coronavirusului**” si “**Dinlauntrul starii de urgenta**”, avocatul Nazat pune o serie de intrebari cat se poate de legitime si ridica probleme asupra carora orice roman ar trebui sa mediteze.

Nu facem niciun fel de comentariu, ci va lasam pe dumneavoastra sa cititi analizele avocatului Marian Nazat (credeti-ne chiar merita sa le cititi) si sa trageți singuri concluziile.

Prezentam analiza “[Primavara coronavirusului](#)” publicata de avocatul Marian Nazat in 12 martie 2020:

“Primavara coronavirusului

MOTTO:

Ce daca vine primavara

Atata virus e in noi

Ca martie se poate duce

Cu toti migrantii inapoi

(Parodie dupa poezia Antiprimavara, de Adrian Paunescu)

Apocalipsa a coborat iarasi pe pamant. Infricosatoare, hada, pandemica... Generatia mea traieste intaia oara o asemenea grozavie, un fel de razboi planetar in care inamicul e pretutindeni si nicaieri, invizibil. Se inchid tari si se deschid hauri de spaima. Granitele s-au colorat subit si sordid – rosii, galbene... Carantina e numele celui mai mare imperiu de la ultimul macel mondial incoace. **Avioanele raman la sol, autocamioanele, in parcarile internationale, iar vapoarele, la chei. Proletariatul corporatist presteaza de la domiciliu, un experiment ce se voia probat mai demult si ce ocazie ideala s-a ivit brusc! Arenele sportive se golesc, intregerile se suspenda pana la noi ordine, ca si zborurile aeriene, ca si visurile noastre... scolile si-au zavorat portile, instantele de judecata lucreaza in regim de avarie... Detinutii se casapesc in dosul gratiilor in lipsa accesului la vorbitor si a izolarii dramuite drastic... Drepturile si libertatile cetatenesti sunt ciumpavite zilnic, fara ca organizatiile scornite sa inflameze opinia publica sa mai cracneasca. Oamenii nu-si mai dau noroc intre ei, ca odinioara, Dumnezeule, ce expresie superba – a-si da noroc unul altuia printr-o strangere de mana! Acum si-ar transmite reciproc temutul virus si delictul e aproape. Ca sa evite contaminarea, sarmanii bipezi isi ating cu sfiala sau in bascalie coatele, varfurile pantofilor, fricile. Angela Merkel isi anunta supusii ca, pana la finalul anului, trei treimi dintre ei vor fi purtatori de COVID -19! Italienii sunt consemnati manu militari in Cizma Infernului dantesc, aidoma sclavilor lui Spartacus, si se intreaba de ce tocmai patria lor. 'Pai e a saptea putere economica, basca pozitia geografica, o atractie turistica unica, un nod de interese felurite, se aude o voce din multime. Expunere maxima, marketing ireproabil! Ce scena mai potrivita pentru un spectacol atat de grandios? Gloria multor compozitori si cantareti celebri s-a nascut cel mai adesea la Scala din Milano, nu altundeva! Si ar mai fi un sistem administrativ latin, strain rigorii teutone a suratelor vestice'. Departe de noi, la Washington, executivul a pompat vreo 8 miliarde de dolari intru amanarea colapsului, dincolo de stupidul indemn la spalarea pe maini si evitarea contactului cu ceilalti... Iranul fanaticilor ayatolahi si-a pus mastile anti epidemice peste cele anti americane si poate amanuntul cu pricina explica pozitia fruntasa in clasamentul natiilor infestate cu necrutatorul Corona. Cine intra in Israel, sanatos sau bolnav, va trebui sa suporte, preventiv, un purgatoriu de vreo trei saptamani, nu se acorda nicio dispensa! **In schimb, Tel-Aviv-ul ne linisteste, orisicat, informandu-ne ca a descoperit vaccinul miraculos. Care, anticipez, va fi o obligatie a fiecarui cap de locuitor, in profitul obscen al cartelului medicamentelor.** Dinspre Rusia nu se aude nimic, o tacere suspecta a invaluit Kremlinul. Ca si moscheile din Istanbul, ca si Ucraina ori Grecia, ca si tarile baltice, scandinave sau ex-iugoslave, ca si Ungaria, la doi pasi de Curtici... Africa nu-i o miza acum si nici Asia profunda ori America de Sud. Banuiele se ingroasa, se urzesc scenarii care mai de care, amplificate de isteria atent programata si intretinuta. **Cica virusul ar fi fost slobozit dintr-un laborator si manat catre contingentul varstnicilor, fiindca fondul de pensii constituie o piatra de moara aici si aiurea. Si destui isi amintesc ca, in urma cu niscaiva ani, Christine Lagarde, pe atunci boss-ul Fondului Monetar International, se arata ingrijorata de inmultirea alarmanta a pensionarilor. Intamplator, pe naiba, asasinul plecat din China taman astfel de victime si-a gasit. Sa fie o simpla coincidenta? Altii te lamuresc doct ca populatia globului a sporit vertiginos – ultimele doua miliarde inregistrandu-se in 26 de ani (14 si, respectiv, 12 ani), in comparatie cu primele, care au avut nevoie de 368 de ani (200 si, respectiv, 168 de ani) – si zau daca ai argumente ca sa-i contrazici! Holera, ciurma, razboaiele clasice au disparut din tabloul istoric si de aceea s-au ivit de nicaieri Ebola, Sida, Zika, Sars... **Culmea, anual se prapadesc circa 8 milioane de suflete din cauza poluarii, altele 9, de cancer, un milion sunt rapusi de depresie prin acte suicidare, 600000, de viroze, dar nimanui nu i-a trecut prin tartacuta sa declare pandemie! Apropo, mai tin minte careva ca a existat prin 2009 o gripa porcina? Apoi, cum sa-i mai opresti pe migranti? Prea le casunasera la toti – africani, asiatici, est-europeni – sa se aciuiasca in Occident, unde inca mai umbla caini cu covrigi in coada. Sperati de masivul exod de refugiati din varii motive, virusul de moda recenta le va taia multora pofta de a se stramuta in Apus. Oricum, Uniunea Europeana pare perdanta principala a conflagratiei bacteriologice, ea si, oarecum, Donald Trump, care se tot impauna inaintea alegerilor prezidentiale cu revigorarea spectaculoasa a economiei. Rusia sta la panda si isi freaca mainile******

mirosind a petrol, iar China nu se sinchiseste de cateva mii de cadavre, nebunia sa de a domina lumea e pe cale sa se implineasca.

Romania? Daca il iei in seama pe Klaus Iohannis, care planteaza pomi in vreme ce tara arde, n-avem motive sa ne panicam. Sa nu uitam si mesajul sau propagandistic la unitate, dupa ce, in mandatul din urma, cand combatea... 'Ciurma rosie', ne-a invrajbit cu geaca aia de hastagist! Demagogia insului este cronica si iremediabila, sper ca si diaspora, incolonata cu disperare pe la Nadlac si nu doar, sa se dezmeticeasca o data si o data. Aoleu, si ce criza ne paste din vara incolo! Ioc guvern, ioc lideri adevarati, ioc un plan de a micșora impactul economico-financiar al surparii mai tuturor afacerilor din vatra stramoseasca. Despre prabusirea psihica a norodului, isterizat de nerusinata diversiune suprastatala, nu mai pomenesc o vorba, ar fi de prisos.

Altminteri, au inflorit pomii, insa niste indivizi inarmati cu vermurele s-au napustit sa-i castreze chimic, de parca din albul acela imaculat si inocent s-ar fi inaltat fluturele mortii. Ce primavara o mai fi si asta, al carei vestitor nu mai e ghiocelul, ci coronavirusul?"

Prezentam analiza "[Dinluntrul starii de urgenta](#)" publicata de avocatul Marian Nazat in 17 martie 2020:

"Dinluntrul starii de urgenta

Orasul e pustiu, de parca ar fi a doua zidupa... Ici-colo, cate un trecator grabit si posomorat. S-au inmultit mastile chirurgicale, albe sau bleu, de deasupra carora te fixeaza priviri scrutator-suspicioase ori resemnate. Fiecare dintre noi poate fi purtator de virus, un focar de infectie adica. **Am devenit pe nesimtite, din capi de locuitor, surse contagioase. Ni se recomanda imperativ sa adastam in casa, acolo unde ne transformam in sclavii posturilor de televiziune si ai disperarii induse premeditat.** Mda, 'era timpul sa schimbam programele. Incepuseram sa cascăm, chiar si in fata holocaustului. Nimic mai amuzant decat un nou razboi vazut dintr-un fotoliu'. (Vintila Horia, Jurnal de sfarsit de ciclu, 1989-1992. Jurnal torinez, 1978) Infatisata pe micul ecran, omenirea seamana cu o vizuina cu insi sperati, paralizati de frica. Regia a nascocit mesajele audio-video inregistrate si transmise in eter de anonimi sau de vedete, toate pe o singura voce. **Toti idiotii se pozeaza si se inchipuie formatori de opinie, pastori de gloata! Ma cuprinde sila... Au disparut din peisajul public parerile care se abat de la consensul abil instituit. Un fel de totalitarism, corul corectitudinii politice, s-a instapanit peste comunitatea internationala.**

De ce si cum am ajuns aici? Imi sfredelesc mirarea mereu crescanda, uluirea, ma caznesc sa pricep... Dintr-un trecut deloc indepartat, Annie Bentoiu imi ofera un posibil raspuns: 'Suntem atat de slabi la minte, atat de usor ne lasam convinsi de rationamente scalambe! Atat de simplu ne ascundem in doilele sub argumentul necesitatii! Iar cand se ajunge la supravietuirea fizica, cine poate fi condamnat? Cine poate fi obligata sa fie erou?' (Annie Bentoiu, Timpul ce ni s-a dat: memorii 1944-1959) Vasazica, suntem slabi la minte... As vrea s-o contrazic, insa n-am argumente. In plina pandemie, de pilda, fotbalistilor li se interzicea strangerea de mana la inceputul meciului, insa in timpul jocului ei se imbratisau, se pupau cand marcau si cand se marcau reciproc... **Estimp, gripa a ucis vreo 70 000 de nefericiti in SUA, in Europa inregistrandu-se 60000 de morti, fara ca autoritatile mondiale sa intervina... Astazi, numaram circa 7000 de pierderi la o populatie de sapte miliarde si jumătate si, iata, planeta este intoarsa cu fundu-n sus! De ce? De ce? Zau ca nu ma slabeste intrebarea aceasta! Qui prodest? Intamplator, oare, sa se fi retras Anglia din Uniunea Europeana? Intamplator, oare, avioanele circula inca intre Londra si Washington? Intamplator, oare, virusul a aterizat in China, bau-bau-ul economico-financiar al puterilor traditionale planetare? Intamplator, oare, Europa este cea mai afectata? Intamplator, oare, Rusia nu se clatina si nu intra in panica? Intamplator, oare, Donald Trump a injectat zeci de bilioane de dolari in economie (bani ce vor poposi in banci si apoi, prin credite, la populatie si intreprinzatori particulari, contra dobanzilor apasatoare)? Nu cumva ni se serveste inca o criza, ca-n 1929, ambalata in saptic? Desigur, ne vom dumiri mai tarziu, dar ce folos... **Oricum, experimentul ne va arata ca suportam cat nu ne imaginam, ca ne comportam naiv-scandalos, asemenea turmelor de necuvantatoare, multimi numai perfecte de a fi manipulate. Culmea, care, pur si simplu, implora sa fie manipulate! Din pacate, lumea nu va mai fi la fel, ranile se vor obloji anevoie si cicatricea va ramane...****

In dardora noii apocalipse, italienii, altfel un 'popor botezat in geniu' (Vintila Horia, Jurnal de sfarsit de ciclu, 1989-1992. Jurnal torinez, 1978), s-au pornit sa-si cante, dindaratul usilor zavorate, imnul national si scena imi aminteste de o alta, povestita de Vintila Horia. Asadar, in timpul celui de-al Doilea Razboi Mondial, scriitorul roman circula prin Peninsula cu trenul, la clasa a treia, 'care insemna pe atunci vagon de marfa, cu banci de lemn pentru

calatori. Calatoria a durat aproape douazeci si patru de ore. La un moment dat trenul s-a oprit intr-un camp, intr-o pustietate plina de liniste si de noapte. Pe tovarasii de drum nu-i vedeam, numai ii simteam prin intuneric, dormind, fumand, conversand. S-a facut tacere, fara niciun motiv, pentru ca asa trebuia sa se intample, si o voce de barbat a inceput sa recite: *Nel mezzo del cammin di nostra vita/ Mi ritrovai per una selva oscura/ Che la diritta via era smarrita... si continua sa recite, in modul cel mai natural, vreau sa spun nu ca un actor, timp de mai bine de jumătate de ora. Apoi, poate ca obosit, sau numai epuizata stiinta lui dantesca, din alt colt al vagonului infrigurat si intunecat se ridica o alta voce si relua firul recitarii de unde il lasase celalalt. Timp poate ca de o ora, poate ca mai mult, vreo patru voci se schimbau ca sa reia recitarea acolo unde fusese lasata. Eram asa de emotionat incat nu mai simteam nici frigul, nici foamea, nici exilul. Traiam o scena de adeziune a unui popor la cea mai mare poezie pe care i-o daduse un florentin exilat, candva, pe la sfarsitul Evului Mediu. Prin acea poezie, ma gandeam, in momente ca acelea, in care Italia pierduse in razboi oameni, bucati de teritoriu, putere si prestigiu si nu mai dadeau semne de viata, decat Vaticanul si doua partide politice, unul facut din asasini filosovietici, nu mai ramasese intreg decat Dante si acea poezie care vorbea despre Italia mai mult decat orice. Era ca un pact cu eternitatea, scandat in versuri de vocile necunoscute care incercau sa faca uitate disperarea si umilinta. Si noi, fara Eminescu, ne-am fi pierdut in noaptea comunista. Poate ca doar grecii antici sa se fi strans atat de tare in ei insisi, in momente de tragedie, recitand din Homer'. (Vintila Horia, Jurnal de sfarsit de ciclu, 1989-1992. Jurnal torinez, 1978) Astfel mi s-a parut ca-i redescopar si acum, in lupta cu un inamic invizibil, dar atat de temut. Desi, vorba medicului Catalin Apostolescu, cantatul nu ne vindeca de boala. Ehe, si ce bolnavi ne vadim a fi... Homer, Dante si Eminescu, din nefericire, nu ne mai sunt leac, de aceea ma revolt in van impotriva unei realitati dezgustatoare.*

Da, caci mai inainte cu niscaiva ore, presedintele Klaus Iohannis a decretat starea de urgenta si a citit ideile principale ale zapsului cu pricina. Situatiia e in masura sa-ti dea fiori, fiindca suna lugubru, nimeni dintre noi, astia nascuti dupa 1960, nemaitraind-o! (Cea din 1989 are alta semnificatie, deoarece venea la pachet, izbavitor, cu zvarcolirea finala a unui intreg sistem opresiv.) Ascultam hipnotizat discursul oficial si ma strangeam inlauntrul meu, ingrijorat de crunta perspectiva. Seful statului ne-a felicitat pentru 'distanta sociala' dovedita in saptamanile tiranizate de Corona... Invitatiea la 'distantarea sociala' ma cutremura, dincolo de consfintirea unui concept iarasi frisonant: **'telemunca! Urmeaza sa exersam si televiata, si teleiubirea, si teleura, si telebarfa, si telerazboiul! Vasazica, trebuie sa ne indepartam unii de altii, sa ne banuim de-a valma, si ma intreb cate cepe degerate mai valoreaza conditiia umana azi... Cum sa existam izolati, cum sa ne enclavizam, ce comunitate mai e aia desolidarizata? Ce ni s-o pregati, ce ne va astepta la capatul starii de urgenta? Mister, incordare, pesimism...**

Brrr, 'e soare si frig. Tatele sunt tot atat de vesele ca acum un an sau doi, cand nicio umbra nu plutea peste lume. Ziarele si televiziunea rasuna de zgomote teribile, anuntand explozia finala. Omenirea pare innebunita, nu stii bine daca de groaza sau de nerabdare. Cred ca oamenii nu pot trai multa vreme fara razboi, nu pot trai in afara lui vivere pericolosamente. In plus, am impresia ca ne-am saturat de al Doilea Razboi Mondial, de Holocaust, de Vietnam si de rafuieli locale, si ca ne trebuie subiecte noi pentru noi romane si pentru filme cu teme sangeroase si inedite.' (Vintila Horia, Jurnal de sfarsit de ciclu, 1989-1992. Jurnal torinez, 1978) Care vor face furori, bineinteles... Premianti Nobel si Oscar...

Doamne Dumnezeul meu, nu ne parasi si ajuta-ne sa ne regasim laolalta, muritor cu muritor, inapropriere sociala, fara de care omul se va intoarce in caverna! Solitar si invins, dezumanizat. Ideal sa fie sfartecat de carnasierii transnationali".

[* Cititi aici alte analize de exceptie ale avocatului Marian Nazat](#)